

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., a soudců JUDr. Michala Mazance a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **S. V.**, zast. Mgr. Janem Urbanem, advokátem se sídlem Purkyňova 101, Lanškroun, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení,** se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 9. 4. 2018, čj. X, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 11. 7. 2018, čj. 52 Ad 10/2018-60,

takto:

I. Usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích ze dne 11. 7. 2018, čj. 52 Ad 10/2018-60, **se zrušuje** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

II. Ustanovenému zástupci žalobkyně Mgr. Janu Urbanovi, advokátu, **se přiznává** za řízení o kasační stížnosti odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **3 146 Kč**, která mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Kasační stížností žalobkyně (dále „stěžovatelka“) brojí proti v záhlaví označenému usnesení Krajského soudu v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích (dále jen „krajský soud“), kterým byla jako opožděná podle § 46 odst. 1 písm. b) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odmítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalované. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla námitky stěžovatelky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 22. 11. 2016,
čj. X, kterým jí byla zamítnuta žádost o zvýšení invalidního důchodu.

[2] Krajský soud v napadeném usnesení uvedl, že žaloba byla podána dne 3. 7. 2018, přičemž dvouměsíční lhůta k podání žaloby dle § 72 odst. 1 s. ř. s. uplynula již dne 11. 6. 2018.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalované

[3] Stěžovatelka v kasační stížnosti uvedla, že dne 28. 5. 2018 obdržel Okresní soud v Ústí nad Orlicí žalobu ze dne 23. 5. 2018; okresní soud o ní rozhodl dne 25. 6. 2018 tak, že řízení zastavil a stěžovatelku poučil, že může podat žalobu k věcně a místně příslušnému krajskému soudu. Dne 3. 7. 2018 proto podala žalobu ke krajskému soudu, který rozhodl tak, jak je výše uvedeno. Stěžovatelka dále uvedla námitky, které se týkají jejího invalidního důchodu.

[4] Žalovaná ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedla, že žaloba stěžovatelky byla Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí doručena dne 28. 5. 2018. Okresní soud o ní rozhodl dne 25. 6. 2018. Podle dostupných dokumentů nemůže žalovaná vysledovat, zda je stěžovatelka zastoupena advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., popř. zda má stěžovatelka potřebné právnické vzdělání dle stejného ustanovení. Vychází proto z předpokladu, že toto vzdělání nemá a zastoupena není a navrhuje, aby Nejvyšší správní soud odmítnul kasační stížnost.

[5] V doplnění kasační stížnosti soudem ustanovený zástupce stěžovatelky uvedl, že napadá usnesení krajského soudu dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jelikož krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost, byť s ohledem na předchozí řízení u Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, byla žaloba podána včas. Navrhl zrušit napadené usnesení a věc vrátit krajskému soudu k dalšímu řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[6] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátem ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s., kterého jí Nejvyšší správní soud ustanovil k její žádosti usnesením ze dne 23. 10. 2018, čj. 8 Ads 179/2018-68. Poté přezkoumal napadené usnesení krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

[7] Nejvyšší správní soud předesílá, že v této věci lze namítat pouze nezákonnost odmítnutí žaloby, protože se jedná o kasační stížnost proti usnesení o odmítnutí žaloby, tj. důvod dle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, čj. 3 Azs 33/2004-98, č. 625/2005 Sb. NSS). Úkolem kasačního soudu je jen a pouze posoudit, zda krajský soud postupoval správně, pokud žalobu stěžovatelky odmítl, a zda své rozhodnutí dostatečně odůvodnil.

[8] Podle § 104b odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, *„[n]áleží-li věc do věcné příslušnosti soudu, který rozhoduje podle*

zvláštního zákona věci správního soudnictví, soud řízení zastaví. V usnesení o zastavení řízení musí být navrhovatel rovněž poučen o možnosti podat žalobu proti rozhodnutí správního orgánu ve správním soudnictví."

[9] Podle § 72 odst. 3 s. ř. s. platí, že pokud „*soud rozhodující v občanském soudním řízení zastavil řízení proto, že šlo o věc, v níž měla být podána žaloba proti rozhodnutí správního orgánu, může ten, kdo takovou žalobu v občanském soudním řízení podal, podat u věcně a místně příslušného soudu žalobu ve správním soudnictví do jednoho měsíce od právní moci rozhodnutí o zastavení řízení. V takovém případě platí, že žaloba byla podána dnem, kdy došla soudu rozhodujícímu v občanském soudním řízení.*" Podle § 72 odst. 1 s. ř. s. lze žalobu „*podat do dvou měsíců poté, kdy rozhodnutí bylo žalobci oznámeno doručením písemného vyhotovení nebo jiným zákonem stanoveným způsobem, nestanoví-li zvláštní zákon lhůtu jinou.*"

[10] Nejvyšší správní soud ze správního spisu ověřil, že napadené rozhodnutí žalované bylo stěžovatelce doručeno dne 12. 4. 2018. Lhůta k podání žaloby tak uplynula dne 12. 6. 2018. Stěžovatelka i žalovaná se shodují v tom, že žaloba byla Okresnímu soudu v Ústí nad Orlicí doručena dne 28. 5. 2018, tedy ještě ve lhůtě k podání žaloby. Stejně tak si stěžovatelka neodporuje s žalovanou, pokud tvrdí, že rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Orlicí bylo vydáno dne 25. 6. 2018. Tyto skutečnosti plynou i ze stěžovatelkou doloženého rozhodnutí Okresního soudu v Ústí nad Orlicí. Aniž by se Nejvyšší správní soud musel zabývat okamžikem doručení usnesení Okresního soudu v Ústí nad Orlicí, je zřejmé, že měsíční lhůta k podání žaloby ke krajskému soudu tak nutně v době, kdy stěžovatelka tuto žalobu ke krajskému soudu podala (dne 3. 7. 2018), neuplynula, neboť jí usnesení nemohlo být doručeno dříve, než bylo vydáno. Žaloba tak byla podaná včas. Na tom nic nemění skutečnost, že o předchozím řízení před Okresním soudem v Ústí nad Orlicí krajský soud nemohl vědět, neboť jej o něm stěžovatelka neinformovala a nelze mu tak vytknout, že rozhodl podle informací, které měl v danou chvíli k dispozici. Objektivně však byla žaloba podána včas.

IV. Závěr a náklady řízení

[11] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná. Usnesení krajského soudu proto dle § 110 odst. 1 věty první s. ř. s. zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, v němž je krajský soud v souladu s ustanovením § 110 odst. 4 s. ř. s. právními závěry uvedenými v tomto rozsudku vázán. O náhradě nákladů řízení rozhodne v souladu s § 110 odst. 3 větou první s. ř. s. krajský soud v novém rozhodnutí.

[12] Nejvyšší správní soud ustanovenému zástupci přiznal odměnu za zastupování (§ 35 odst. 9 s. ř. s.). Jde o odměnu za 2 úkony právní služby (první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení, což doložil, a doplnění kasační stížnosti), celkem v částce 2 000 Kč [(§ 7 bod 3. ve spojení s § 9 odst. 2, § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů] a náhradu hotových výdajů, celkem 600 Kč (§ 13 odst. 3 téže vyhlášky), celkem tedy 2 600 Kč. Ustanovený advokát je plátcem daně z přidané hodnoty, což také doložil. Za řízení před Nejvyšším správním soudem se odměna zvyšuje o 546 Kč [21 % z 2 600 Kč, viz § 47 odst. 1 písm. a) zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění účinném ke dni poskytnutí služby]. Ve svém souhrnu tak náklady řízení představují částku 3 146 Kč, která bude proplacena z účtu

Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Zástupcem požadovanou odměnu ve výši 8 228 Kč nebylo možné přiznat, jelikož projednávaná věc spadá do oblasti důchodové, kde je dle zmiňovaného § 9 odst. 2 advokátního tarifu tarifní hodnota částka 5 000 Kč a nikoliv 50 000 Kč.

[13] Nejvyšší správní soud upozorňuje, že dle usnesení rozšířeného senátu ze dne 28. 6. 2018, čj. 8 As 167/2017-58, č. 3766/2018 Sb. NSS, zastoupení advokátem, kterého Nejvyšší správní soud ustanovil pro řízení o kasační stížnosti, je omezeno jen na řízení před Nejvyšším správním soudem. V dalším řízení před krajským soudem, bylo-li jeho rozhodnutí Nejvyšším správním soudem zrušeno a věc mu vrácena, takové zastoupení netrvá (§ 35 odst. 9 s. ř. s.).

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 28. listopadu 2018

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu